

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

SULFAMEZATHINE-TABLETTEN

Naar aanleiding van de publicatie van het onderzoek van Sulfamezathine-tabletten in No. 42 onzer Mededelingen van 26 September 1953 hebben ons vragen bereikt omtrent de herkomst dezer tabletten. Wij delen hierbij mede, dat zij niet afkomstig waren van de Imperial Chemical Industries.

De originele sulfamezathine-tabletten der I.C.I. bleken bij onderzoek de opgegeven hoeveelheid (500 mg) sulfamezathine te bevatten.

Namens het Bestuur van het Rijks-Instituut voor Pharmaco-therapeutisch onderzoek,

E. H. VOGELZANG, Voorzitter,

A. J. STEENHAUER, Secretaris

Leiden, 17 October 1953

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

BLOEDDRUKMETEN ALS BEDRIJF

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van collega SCHUURMANS STEKHOVEN¹, zou ik gaarne nog een enkele kanttekening willen maken. Met de schrijver ben ik het eens dat het als bedrijf meten van de bloeddruk door een leek wel eens niet als strafbaar volgens onze vigerende wetten zou kunnen gelden, vooral niet wanneer dit op de door schrijver aangegeven manier zou geschieden. Mij dunkt, er is geen verschil tussen dit bloeddruk meten en bij voorbeeld het gaan staan op een weegschaal. Het verschil is slechts schijnbaar. De overeenkomst kan men volkomen maken door constructie van een vol-automatische bloeddrukmeter, waarin men slechts zijn ontblote arm hoeft te steken en een munt te werpen om in het bezit te geraken van een kaartje waarop de druk is af te lezen. Een aan het apparaat bevestigde tabel zal de onderzochte zelf doen uitmaken of zijn druk normaal is dan wel pathologisch. Dit zou thans, zonder ingewikkelde extra-apparatuur, reeds mogelijk zijn voor het electrocardiogram. Met het vorderen der electrotechniek zullen steeds meer organen op soortgelijke wijze automatisch op hun functie kunnen worden onderzocht. Ondertussen wordt het publiek via de pers steeds beter „ingelicht”. Het mogelijke eindpunt in de waarschijnlijk niet al te verre toekomst (zeker als er geld mee te verdienen valt) is een automatiek waarin men kan binnenstappen en zich over de functie van een aantal organen zelf op de hoogte kan stellen. In een belerende winkel zou men dan de benodigde geneesmiddelen zelf kunnen uitzoeken. Een geneeskundige help-U-zelf-winkel aldus. Wettelijk, wanneer de Wet betreffende Uitoefening der Geneeskunst ten minste niet verandert, is er dan nog niets strafbaars geschied. Thans reeds kan men op een weegschaal gaan staan en uit de vergelijking van het gevonden gewicht met een tabel uitmaken of men voor eigen risico één van de vele als onschadelijk aangeprezen vermageringsmiddelen zal gaan gebruiken. Thans reeds kan men uit een brillendoos, al of niet onder „leiding” van een opticien, voor eigen risico een bril kiezen. Thans reeds kan men een apotheek of drogisterij met zelfgestelde diagnose binnenstappen en daarvoor geneesmiddelen verlangen. De in deze voorbeelden genoemde feiten zijn op dit ogenblik niet eens strafbaar (arrest Hoge Raad 23-12-01 W 7705 en alinea II artikel I W.U.G.). Blijkbaar hebben wetgever en rechter de vrijheid van het individu speling willen laten, zodat de gelegenheid werd geschapen zich nolens volens te schaden. Het huidige reclame-bedrijf met betrekking tot geneesmiddelen en mijn toekomstbeeld vallen onder de „algemene onpersoonlijke aanbevelingen” uit de M.v.A. op alinea II artikel I W.U.G., die niet strafbaar zijn. Ik zal, terwille van de slapende hond, niet de verdere mogelijkheden op dit terrein uiteenzetten. De moeilijkheden met een zeker Instituut in Rotterdam zijn wellicht nog maar een voorproefje van wat ons te wachten staat.

Het zal een zinnig mens niet ontgaan dat met betrekking tot deze ontwikkeling toch binnen niet al te lange tijd een hernieuwde positie-bepaling zal moeten plaatsvinden. Wil men het individu vrijlaten zijn eigen gezondheidstoestand tot op zekere hoogte zelf te verzorgen, dan bestaat daartegen niet het minste bezwaar, mits de gemeenschap van dit standpunt de consequenties kan en wil aanvaarden. Noch de W.U.G. is hierin consequent (gaat bovendien van een verlaten atomistische opvatting van de uitoefening der geneeskunst uit) noch de practijk van alle

dag (wet op besmettelijke ziekten, sociale verzekeringswetten en voorschriften, enzovoort). Overigens bedenke men, dat er ook nog een andere oplossing is. Het compromis van alinea II artikel I W.U.G. is obsoleet en dient te worden vervangen door een ander, dat is aangepast bij de situatie van het ogenblik en, naar ik verwacht, niet weer bijna 100 jaar oud zal worden.

¹W. SCHUURMANS STEKHOVEN (1953) *N.T.v.G.* 97, 1989. Zie ook Vraag 40, bl. 1613.

Gorinchem, 14 October 1953

G. H. JONKERS

BERICHTEN

BUITENLAND

ENGELAND. — INTERNATIONAAL ZIEKENHUISCONGRES. *Het Ziekenhuiswezen* (1953, bl. 251) bevat een verslag van het achtste internationale ziekenhuiscongres, in Mei te Londen gehouden. Het thema van het congres was: „Praeventieve Geneeskunde als een hoofdfunctie van het ziekenhuis”. Een der leringen was, dat men zich van een vermindering van het aantal ziekenhuisbedden door een betere praeventie niet veel moet voorstellen. Dit wordt geïllustreerd door de gevolgen van „bevolkingsonderzoekingen”. Massaal onderzoek heeft slechts zin bij voldoende ziekenhuisruimte. Wie patiënten opspoort zonder de middelen hen te behandelen, doet averechts.

— BEHOUD DER GEZONDHEID. Het voorstel van het bestuur der „Society of Medical Officers of Health” de naam der vereniging te wijzigen in „Society of Preventive Medicine” is verworpen. Het motief van het voorstel was, dat tal van leden geen „medical officer” zijn. De *Medical Officer* van 26 September geeft op de verwerping van het voorstel geen commentaar. Men kan dus slechts vermoeden, dat een meerderheid het begrip Gezondheid — los van op praeventie van ziekte gerichte geneeskundige handelingen — in de naam der vereniging heeft willen behouden. De verwerping van het voorstel zou dan een streepje aan de balk zijn in een tijd, waarin de praeventieve en de sociale geneeskunde dreigen de leer der Gezondheid onder de voet te lopen.

— DE POLIOMYELITIS-EPIDEMIE 1953. De vrij ernstige poliomyelitis-epidemie, die dit jaar in Engeland heeft geheerst, neemt sinds einde Augustus af. In de 36e week, eindigend 12 September, zijn 92 paralytische gevallen aangegeven, in de voorafgaande week 123. Het gehele aantal gevallen daalde van 224 op 173. Hier volgen enige cijfers (tot en met de 36e week) ter vergelijking met voorafgaande jaren.

	gehele aantal tot en met 36e week	aantal gevallen in de 36e week
1947	4985	708
1948	1216	76
1949	2647	306
1950	5129	513
1951	1922	86
1952	2793	188
1953	3478	173

FRANKRIJK. — PRIJS VOOR FILM. De *Presse Médicale* looft wederom 100.000 frs. uit voor de beste medische film, in te zenden vóór 1 Maart 1954. Inlichtingen verstrekt het secretariaat van het blad, 120 Bd. St. Germain, Parijs (6e arr.).

INDIA. — BEPERKING VAN GEBOORTE. Verleden jaar is te Bombay de „Third International Conference on Planned Parenthood” gehouden. Het bleek, dat, wat India betrof, vooral in de steden zich een verlangen naar beperking van het aantal kinderen sterk openbaart. De methode der periodieke onthouding past zich bij de mentaliteit beter aan dan andere methoden. Maar de Eerste Minister NEHROE heeft er de deelnemers aan de conferentie op gewezen, dat de regering zich aan geen enkele methode in het bijzonder gebonden achtte. „Whatever should prove the most effective means of promoting planned parenthood should be applied to the Indian situation (*American Journal of Public Health*, 1953 bl. 1172).

ITALIË. — TOESPRAAK VAN DE PAUS. De tekst van de toespraak, onlangs door de Paus gericht tot deelnemers aan het eerste internationale congres voor medische genetica, is door